

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 567. Quid circa donationes faciendas possint religiosi privati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

pus aliisque Prælatus, etiam regularis, donationes remuneratorias, etiam magnas facere in compensationem meritorum collatorum in ecclesiam vel ipsum Prælatum & alia ejus membra, modo sint commensurate meritis (aliis enim, in quantum donatio illa excedit notabiliter, erit illicita & invalida, ut Reiffenst. n. 41. citato claro) cum fiant ex obligatione gratitudinis, & similia antidotalia, ut dicitur. L. 25. §. *consuluit. ff. de petu. hered.* sint veluti genus quoddam permutationis. & ita tenent Abb. in c. 3. h. t. n. 5. & in c. 5. eod. n. 6. Barbof. *ibid.* n. 2. Menoch. *consil.* 191. n. 32. Molin. *tr.* 2. d. 276. n. 2. & d. 292. n. Laym. L. 3. tr. 4. c. 12. n. 9. Pirh. *num.* 10. ubi etiam citato pro hoc Suar. l. c. *num.* 14. quod possint quoque gratis donare, ut præviant & excitent ad beneficiendum; habito tamen semper respectu, tum ad ædificationem proximorum; tum ad utilitatem ecclesie vel monasterii, Atque ita etiam ob remunerationem magnorum beneficiorum præditorum ecclesie, vel hujus intuitu Prælato, posse illos etiam res aliquas immobiles ecclesie, præmissis tamen tractatualiisque juris solemnitatibus, donare aut in feudum concedere, ex c. 5. h. t. defumunt Abb. *ibid.* n. 6. Laym. *ib.* 112. Pirh. n. 11. & 12.

Quæst. 567. Quid circa donationes faciendas possint religiosi privati seu non Prælati.

R Esp. primò: Religiosi privati extra monasterium degentes, & beneficium aliquod ejusdemque administrationem liberam de licentia prælati habentes possunt, non fecus ac alii beneficiati sæculares de beneficii redditibus eleemosynas aliasque donationes honestas facere inter vivos, etiam absque speciali consensu superioris ordinis. Molin. *tr.* 2. d. 276. n. 5. Laym. L. 3. tr. 4. c. 12. n. 9. Pirh. h. t. *num.* 16. Reiffenst. n. 47. Degentes tamen extra monasterium, V. g. in prædio aliquo monasterii, habentes administrationem bonorum monasterii sibi commissam tanquam procuratores & æconomi; aut etiam beneficium aliquod monasterio incorporatum, cujus redditus eidem consignare debent, facere quidem possunt eleemosynas aliasque donationes, secundum limites & conditionem administrationis; sed non nisi dependenter à facultate & ordinatione superioris mediati aut immediati sibi concessa expressè aut rationabiliter præsumpta, & quantum ordinis statuta aut consuetudo permittunt. D. Thom. 2. 2. q. 32. a. 8. Rodriq. *Tom.* 2. q. *regular.* q. 57. a. 2. Sanch. L. 7. *mor.* c. 19. n. 92. Molin. Pirh. *LL. cit.* Reiffenst. h. t. n. 48.

2. Resp. secundò: Religiosi degentes intra monasteria sub obedientia superioris, nullamque administrationem bonorum ibidem habentes (fecus est de iis, qui ibidem sunt procuratores & æconomi; de iis enim idem dicendum, quod immediatè ante dictum de degentibus extra, ut videre est apud Pirh. l. c. citantem Sanch. ubi ante) nullas omnino donationes, etsi aliàs justas, facere possunt absque expressè vel tacita superioris licentia; ita, ut toties peccent contra paupertatem, quoties sine ea donant, etiam pauperibus. c. *cum ad monasterium. de statu Monach.* & c. 11. *caus.* 12. q. 1. Molin. l. c. *n. ult.* Sanch. l. c. n. 95. Laym. Pirh. *LL. cit.*

Quæst. 568. Quinam præterea donare prohibeantur.

R Esp. Tales sunt ferè sequentes de Jure civili;

obsides. L. 31. ff. *de jur. fisco.* Rei criminis læsæ Majestatis per L. 5. §. 4. c. *ad Leg. Jul. Majest.* Hæretici convicti. L. 19. & 17. c. *de hæret. & Manich.* Apostata. L. 4. c. *de apostat.* Banniti Arg. L. 17. §. 2. ff. *de panis.* nimirum tales declarati per sententiam. Muller. *ad ff. h. t. th.* 8. *lit. y. in fine.* In specie etiam usurarius manifestus causâ mortis donare nequit, non tantum majorem partem bonorum, sed & minorem; imò & qualibet donatio causâ mortis ei interdicitur. Uti tanquam probabilius tradit. Castrop. l. c. p. 19. n. 2. cum Gl. in c. *quanguam de usur.* in 6. Bald. L. 1. *conf.* 294. Lapo. *alleg.* 125. Franc. *ad rubr. de testam.* L. 6. n. 34. Fachin. L. 5. *controv.* c. 62. Molin. *tr.* 2. d. 137. *post. med.* & d. 288. *in fin.* & aliis. Ex ea ratione, quod *cit. c. quanguam* expressè prohibitum usurariis manifestis, ne absque præmissa satisfactione usurarum possint mandare in ultima voluntate; donare autem causâ mortis censeatur ultima voluntas. Ad hæc talis usurarius nequeat legata relinquere; cum nequeat testamentum conficere. L. 2. ff. *de legat.* donatio autem causâ mortis aliquid legatum censeatur. L. *illud.* ff. *de donat. caus. mort.* Contrarium tamen tenentibus. Castrens. L. 1. *conf.* 168. Imol. in L. *tamis* ff. *de donat. caus. mort.* Covar. *rubr. de testam.* 3. p. n. 13. & aliis.

Quæst. 569. Quibus donatio fieri possit, vel non possit.

R Esp. Omnibus illis fieri potest donatio, qui consentire possunt & lege non prohibentur, Quod itaque attinet primùm; cum ad donationis perfectionem requiratur voluntas & consensus seu acceptatio donatarii; quia hunc præstare non possunt furiosi mente capti & similes, iis donatio fieri non potest per L. 40. ff. *de reg. jur.* Lauterb. h. t. §. 23. Donationem verò infanti fieri posse & factam subliter contra strictam rationem juris, & jusque possessionem ei acquiri, si, quod donatur, sit inter res, ad quas infans affectionem habere potest, ait idem, citans pro hoc. L. 26. c. h. t. Bachov. *ad Treutler.* vol. 2. d. 21. *th.* 3. *lit. a.* Si autem, quod donatur, non sit tale, donationem non perfici per infantem sed ejus nomine per patrem illum, tutorem vel servum acceptantem; eò quòd, si hæ personæ infanti hereditatem acquirere possunt, multò magis ei acquirere possunt donationes. Sed quid vetat pari ratione acquiri mente capto donationem per acceptationem factam ab ejus tutore vel curatore?

2. Quod attinet ad alterum, lege prohibente, certis personis fieri nequit donatio à certis personis. Sic ea fieri non potest à militibus armata militiæ (hoc est, qui sunt in expeditione belli, vel etiam ut Gutt. *de juram.* p. 1. c. 6. n. 10. qui parati sunt ad pugnam, quoties à Rege evocantur) fornicariis seu concubinis eorum per L. 2. c. *de donat. inter vir & mulier.* Addita etiam ratione: ne earum adulationibus & blanditiis spoliarentur, & depauperentur, aut etiam usu earum, qui per tales donationes conciliantur, fiant ad pugandum invalidi, ut Castrop. l. c. p. 20. §. 2. n. 1. quamvis autem donata transeant ad dominium concubinae, eaque illa ante sententiam restituere non teneatur, ut contra Medin. c. *de rest.* q. 20. *ad 6. Argum.* verius tenent, Molin. d. 275. Less. L. 2. c. 14. *du.* 8. n. 51. Castrop. l. c. *num.* 2. eò quòd leges prohibentes tales donationes eas non irritent. Repetere tamen ea donata (non tantum absolutè, ut vult Molin. Sed etiam sub onere turpis actûs cum ea habendi, ut

Castrop.